

Gosciny / Sempé

PITIRCİK

BİLİNMEYEN ÖYKÜLERİ

PITIRCİK'IN ARMAĞANLARI

Çeviren: Esra Özdoğan

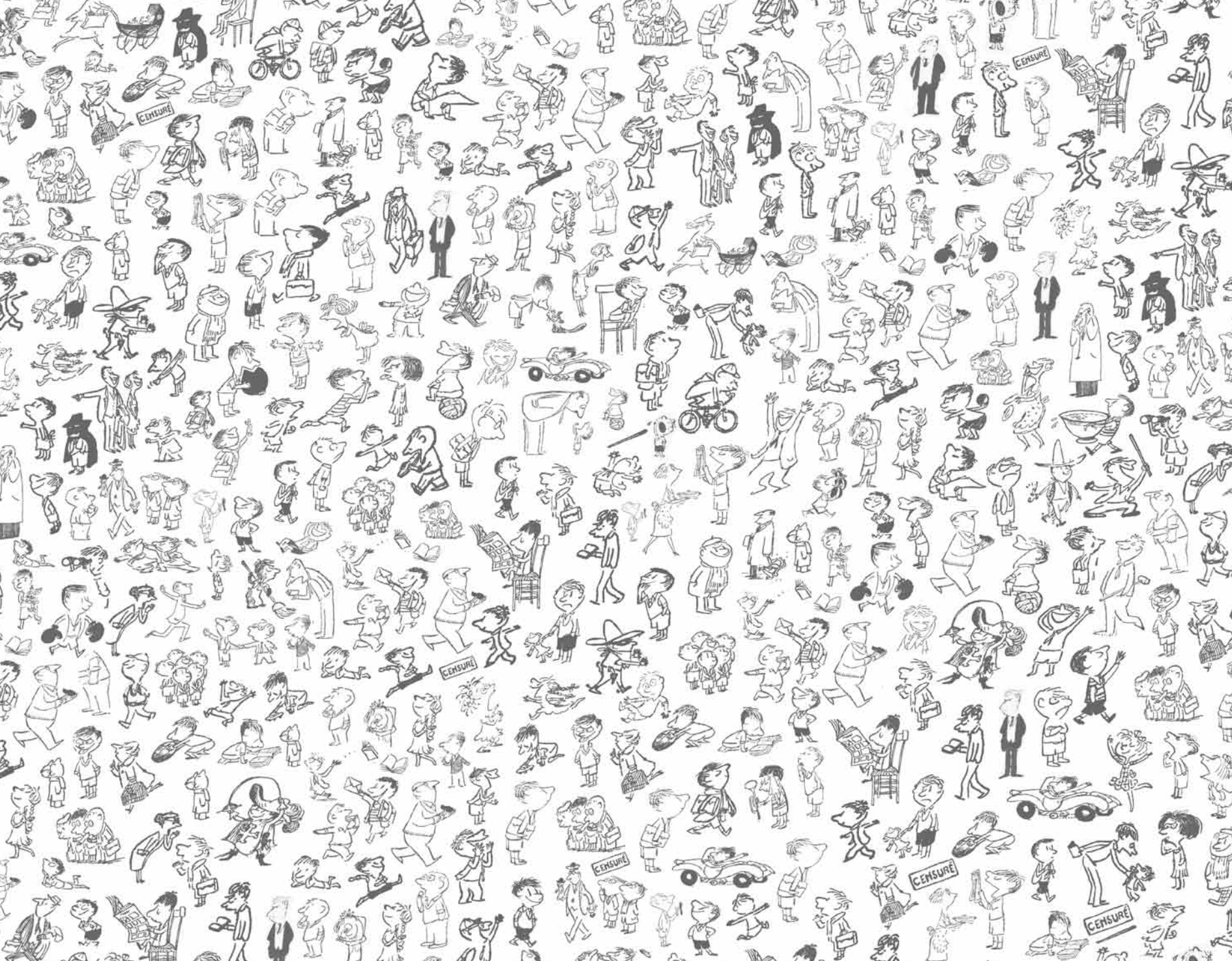

11. basım

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

Gosciny / Sempé

PITIRCIK
BİLİNMEYEN ÖYKÜLERİ
PITIRCIK'IN ARMAĞANLARI

Çeviren: Esra Özdoğan

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Düzeltili: Fulya Tükel
Kapak ve İç Tasarım: Gözde Bitir Tufan
Tasarım Uygulama: Güldal Yurtoğlu

1. Basım: 2010

11. Basım: 2000 adet, Şubat 2024

ISBN 978-975-07-1117-6

Histoires inédites du Petit Nicolas

Pıtırıcık'ın Bilinmeyen Öyküleri, Pıtırıcık, içindeki karakterler, maceralar ve Pıtırıcık dünyasına ait karakteristik nitelikler René Goscinny ve Jean-Jacques Sempé'nin yaratımıdır.

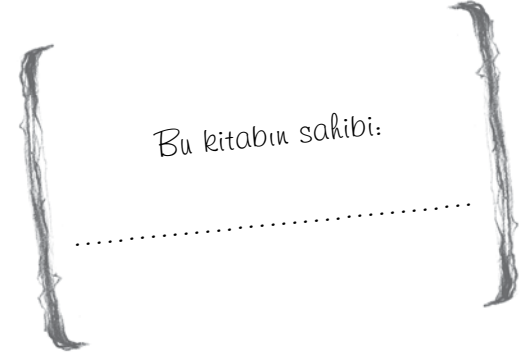
Pıtırıcık'ın tüm basım ve yayın hakları

IMAV Editions'a aittir. "Pıtırıcık" hakları alınmış sözlü ve görsel bir markadır. Markanın ve logonun çoğaltılması ve taklit edilmesi yasaktır.

© 2006 IMAV éditions / Goscinny - Sempé

© Can Sanat Yayınları A.Ş., 2010

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.
Yayıncı Sertifika No: 43514
Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sarıyer, İstanbul
Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33
cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık Yayıncılık San. ve Dış Tic. Ltd. Şti.
Sertifika No: 45099; Adres: Maltepe Mah. Davutpaşa Çifttehavuzlar Sk.
No:16 Acar San. Sit. Zeytinburnu, İstanbul

Gosciny / Sempé

PITIRCIK

BİLİNMEYEN ÖYKÜLERİ

PITIRCIK'IN ARMAĞANLARI

Gilberte Gosciny'ye

Yayıncının Notu

Pıtırıcık Bilinmeyen Öyküleri Ekim 2004'te yayımlandıktan sonra, yine daha önce yayımlanmamış kırk beş öyküyü okur karşısına çıkarmaya hazırlanıyorduk.

1959-1965 yılları arasında, *Sud-Ouest Dimanche*'ta ve *Pilote* dergisinde yayımlanmış bu metinlerin babamın arşivinin karanlığından çıkarılıp onları keşfedecek okurların beğenisine sunulma vakti geldi artık.

Pıtırıcık, Bilinmeyen Öyküleri'nin bu cildinde, artık herkesin tanıdığı okul çocuğunun yeni şaklabanlıklarına tanıklık edeceğiz. Yazarlar, bir kez daha, kişileri en olmadık durumlarda karşımıza çıkararak şaşırtacaklar bizi. Okura tadımlık bazı örnekler vermek gerekirse, bu derlemede, örneğin, *Çarpım*'ın yoldan çıkışına, *Karagöz*'ün bir kararına karşı genel bir ayaklanmaya, sınıfın sonuncusuyken sondan ikinciliğe yükselen *Dalgacı*'nın derslerde gösterdiği

baş döndürücü ilerlemelere, anneanneninin (annenin annesinin) varlığını iyiden iyiye hissettirerek geri dönüşüne tanık olacağız. Ayrıca Pıtırıcık'a berberde, havuzda, hatta bir çikolata fabrikasında eşlik edeceğiz.

Okul bahçesinden arsaya, oradan oyun parkına, Pıtırıcık, Lüplüp, Sırım, Toraman, Gümüş, Dalgacı ve diğer arkadaşları şaşırtıcı hayal güçleriyle birçok sürpriz hazırlıyorlar bize.

Kısacası, Goscinny'nin yarattığı bu çocuk diliyle Sempé'nin şiirsel, matrak ve kıvrak çizgilerinin olağanüstü simyası sayesinde büyülü bir dünyayla karşı karşıyayız! Kimi zaman çocuksu, sevecenlik dolu ya da gülünç, kimi zaman da dokunaklı olabilen her öykü, çocuk olmanın ya da o zamanları anımsamanın tasasız keyfini yaşatacak.

Elli yıl önce yaratılmış Küçük Pıtırıcık'a yediden yetmişe herkes bayılıyor. Sempé ile Goscinny gibi iki yaratıcının dostluğunun meyvesi olup da böylesi olağandışı bir yazgıya sahip olmamak olası mıdır? Hele ki iki aykırı dehanın çocukluk anılarından doğmuşken!

Yediden yetmişe tüm okurlar keyif verdiği ölçüde bambaşkalığını da koruyan bu yapıta bayılıyor. Acaba ilk kim söylemiştir arkadaşına, "Oku bunu, bayılacaksın!" diye? Bunu söyleyen bir yetişkin mi olmuştur, bir çocuk mu? Baba mı, oğul mu? Büyükanne mi, torun mu? Çünkü herkes bir öteki okurun yanında kitabı ilk kendisinin keşfettiğini öne sürer!

Küçük Pıtırıcık kesinlikle gerçekçi bir evrende

sahne olsa da, babam ve Jean-Jacques Sempé büyülü bir dünya kurmuşlardır aslında, çocuklar büyüklere içlerini okuyarak, alayla, ama hep sevecenlikle bakarken; büyükler de aslında hiç aslı olmayan sorunlara olgunluktan uzak bir yaklaşımla çözüm ararlar!

Ama bu formül hep işler çünkü yaşamdan alır kaynağını: Hangi çocuk kendisini anne babasını davranışının doğruluğundan kuşku duyarken yakalamıştır ki? Yeniden çocuk olup da komşusuyla gönlünce kavga edebilmeyi, işyerinde kâğıttan uçaklar uçurmayı istememiş bir yetişkin var mıdır?

Ama Pıtırıcık bir yıldızdır ve bu nedenle yıldızlara özgü bir davranış bekler! İşte bu nedenle, Jean-Jacques Sempé fırçasını yeniden alarak, babamın çizimleri bulunamayan ona yakın öyküsünü yeniden resimledi.

Şimdi, yayımlanmamış bu yeni öyküler elinizdeyken, Küçük Pıtırıcık'ın serüvenlerinde son perdeye geldik diyebilir miyiz? Gösteri sona erdi mi gerçekten? Belki de hayır... Bu konuda yaratıcıların sınırsız hayal gücüne güveniyoruz!

Küçük Pıtırıcık bir tiyatro oyunu olsaydı, izleyicilerden o kadar çok alkış alırdı ki bizim küçük oğlan bis yapmak zorunda kalırdı.

İşte o bis, burada, ellerinizin arasında!

Anne Goscinny

Pıtırıcık

“Çok kıyak!”

Lüplüp

“Sürekli bir şeyler yiyen şişko bir arkadaştır.”

Toraman

“Çok güçlüdür, arkadaşların suratına yumruk indirmeye bayılır.”

Annem

“Yağmur yağdığında, konuklarımız da varsa evde kalmaya bayılırım ben. Annem atıştırmak için nefis şeyler hazırlar çünkü.”

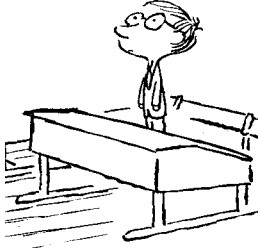
Babam

“Babam işten daha geç çıkar, ben okuldan daha erken gelirim. Ama onun ödevleri olmaz.”

Gümüş

“Babası çok zengindir, ona her istediğini alır.”

Çarpım

“Sınıfın birincisi, öğretmenin de kuzusudur. Biz onu pek sevmeyiz.”

Sırma

“Sırma çok tatlı, sanırım ileride evleneceğiz.”

Anneannem

“Tatlıdır benim anneannem. Bana bir sürü şey getirir, her söylediğime de güler.”

Bay Sivrikulak

“Komşumuzdur, babama takılmaya bayılır.”

Tıngır

“Bilye oynamaya bayılır. Doğrusu çok da iyi oynar; bir attı mı, tak, hiç kaçırmaz.”

Sırım

“Çok güzel bir düdüğü vardır, babası polistir.”

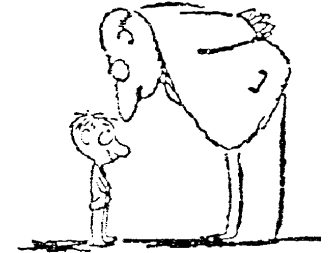
Dalgacı

“Sınıfın sonucusudur. Öğretmen ne zaman tahtaya kaldıra ceza alır.”

Öğretmenimiz

“Şaklabanlık yapmadığımız zamanlarda çok tatlı, çok güzeldir.”

Karagöz

“Bizim gözetmenimizdir, biz bütün öğrenciler ona ‘Karagöz’ deriz. Çünkü kara gözleriyle her zaman çok gururlanır.”

PITIRCIK
BİLİNMEYEN ÖYKÜLERİ
PITIRCIK'IN ARMAĞANLARI

İçindekiler

Sevgili Noel Baba, 21

Pıtırıcık'ın Noel'i, 32

Patenler, 48

Evimiz, 56

Berberde, 63

Sihirbaz, 73

Aritmetik Sınavı, 83

Gümüş'ün Gemisi, 92

Anneme Yardım Ediyorum, 101

Pıtırıcık ile Sivrikulak, 109

Okul Bahçesinde Tamirat Var, 116

Babam Göbeğini Eritiyor, 123

Ragbi, 131

Okulda Sinema, 140

Anneannem, 148

Sevgili Noel Baba

Yazmayı öğrendiğimden bu yana her yıl yaptığım gibi, ki bu çok ama çok yıllar ediyor, annemle babama siz Noel Baba'ya yine bir mektup göndereceğimi söyledim. Noel armağanlarımı istemek için.

Canımı sıkan bir şey oldu ama. Babam beni dizlerine oturttu. Dedi ki, bu yıl pek zengin değilmişsiniz, özellikle de o beklenmedik olaydan sonra. Hani şu kızığınız için ödemeniz gereken para var ya, o işte.

Öteki kızaklı budala kendi kızığıyla gelip sizinkine çarpmış. Tanıklar varmış ama, sigorta şirketinin söylediği hiç de doğru değilmiş. Olan size olmuş işte.

Aynı şey geçen hafta babamın arabasının başına geldi. Kendisi hiç mi hiç hoşnut değildi.

Hem sonra babam bana cömert ve tatlı davranmamı, kendim için armağanlar istemek yerine sevdiğim herkes için, arkadaşlarım için armağanlar iste-

mem gerektiğini söyledi. Ben de dedim ki, n'apalım, olur, dedim.

Sonracıma annem beni öptü, onun kocaman oğlu olduğumu söyledi. Dedi ki, kızığınızın başına gelenlere karşın, beni tamamen unutmayacak kadar birkaç kuruşunuz kalmış olabilirmiş. Benim annem biraz tatlıdır da.

Diyeceğim o ki, kendim için bir şey istemiyorum.

Babamla annem için benim de binebileceğim büyüklükte küçük bir otomobil iyi olurdu. Pedal çevirmeye gerek kalmadan kendi kendine çalışan, yanar farları olan bir araba, tıpkı kazadan önce babamın arabasındaki farlar gibi.

Bu otomobili okuldan biraz daha uzaktaki dük-

kânın vitrininde gördüm. Onu annemle babama verebilirseniz çok iyi olur. O zaman hep bahçede oynarım çünkü, söz. Annemi de öfkeden kudurtmam bir daha, evde sürekli koşturup durmamdan, mutfakta maskaralıklar yapmamdan hiç hoşlanmaz da.

Sonracıma babam da gazetesini rahat rahat okur. Salonda top oynadığımda çok öfkelenir çünkü. Bunu hak etmek için ne yapmış olabileceğini sorar, işyerinde zor bir gün geçirdikten sonra evde biraz kafa dinlemek istediğini söyler.

O küçük otomobili bizimkilere verecek olursanız eğer, kırmızı olanı seçin, lütfen. Mavi de var ama sınıırım kırmızıyı daha çok severler.

Öğretmenime gelince; çok maskaralık yapmadığımızda çok tatlıdır, çok güzeldir kendisi. Onun için

bu yılki tüm aritmetik problemlerinin çözümünü rica edecektim. Bize kötü notlar vermek öğretmenimizin hiç hoşuna gitmez çünkü. Genelde şöyle der bana:

“Sana sıfır vermek hiç hoşuma gitmiyor, biliyor musun Pıtırıcık? Daha iyisini yapabileceğini biliyorum.”

Yani tüm aritmetik problemlerinin yanıtını alabilirsem, çok kıyak olur. Böylece öğretmenim bana bir sürü iyi not verir, bu da çok ama çok hoşuna gider. Bayıldığım bir şey varsa, o da öğretmenimi hoşnut etmektir.

Hem ayrıca öğretmenin kuzusu olan Çarpım her dakika sınıf birincisi olamaz. Oh olur ona, canımı sırtıyor çünkü. Ne yani, yalan mı, iyi valla!

Gümüş, bir arkadaşımızdır. Babası çok zengindir, ona her istediğini alır. Daha yeni bir silahşor kostümü alındı ona, müthiş, bir kılıcı var, fışşşşt, fışşşt, tüylü bir şapkası var, her şeyi var.

Ama silahşor kostümü olan tek arkadaşımız Gümüş olduğu için, bizlerle oynadığında hiç hoş olmuyor, özellikle de kılıçlar yüzünden. Biz cetvellerimizi kılıç yapıyoruz ama aynı şey değil işte.

Benim de bir silahşor kostümüm olsaydı, Gümüş çok hoşnut olurdu. Benimle fışşşşt, fışşşt, yan yana çarpışırdı. Ötekilerin cetvelleri olurdu, hepsini yenerdik, kazanan hep ikimiz olurduk.

Bir başka arkadaşım olan Lüplüp'e gelince, çok

basit; Lüplüp tıkmaya bayılır. Benim bir sürü param olsaydı eğer, Lüplüp'ü her gün okul çıkışı pastaneye götürürdüm. Çok sevdiğimiz çikolatalı ekmeklerden yedik. Lüplüp şarküteriye de çok sever. Ama çikolatalı ekmeklerle yetinecek, sonuçta parayı ben ödüyorum. Beğenmiyorsa gidip kendisi alsın şarküteriden istediğini. İyi valla!

Tıngır'a gelince; bilye oynamaya bayılır. Doğrusu çok da iyi oynar; bir attı mı, tak, hiç kaçırmaz. E biz de n'apıyoruz, artık onunla bilye oynamak istemiyoruz. Çünkü sahicisine oynadığımızda tüm bilyelerimizi kaybediyoruz. Tıngır'ın da teneffüste canı sıkılıyor.

"Hadi çocuklar, hadi n'olur!..." diyor sürekli. Çok üzücü bir durum. Anlayacağınız, bir sürü bilyem olsaydı eğer, Tıngır'la oynamayı kabul ederdim. Çünkü o pis mızıkçı her dakika kazansa da, benim hep bir sürü bilyem olurdu.

Toraman, çok güçlü kuvvetlidir, arkadaşların burnuna yumruk atmaya bayılır. Bana sizden boks eldiveni isteyeceğini söyledi, böylece teneffüste çok eğleneceğiz.

Ama bana kalırsa Toraman'a verilecek en iyi hediye ona bu eldivenleri vermemek olur. Yalan mı? Neler olacağını biliyorum çünkü: Toraman eldivenlerle gelecek, burnumuza yumruk indirmeye başlayacak. Bize de ne olacak? Burnumuz kanayacak, bağırıp çağıracağız. Gözetmen gelecek, Toraman'a ceza vere-

cek. Arkadaşlarımızdan biri okuldan sonra cezaya kalınca da hepimiz çok üzüleceğiz.

Eğer gerçekten birilerine boks eldiveni vermeniz gerekiyorsa, iyisi mi, siz onları bize verin. Böylece Toraman'ın da başı ağrımaz.

Dalgacı'ya gelince; kendisi sınıfın sonuncusudur. Öğretmen onu ne zaman tahtaya kaldırsa ceza alıp teneffüse çıkamaz. Sonracıma, karneler dağıtıldığında da evinde bir sürü tantana kopar. Sinemadan, tatlıdan, televizyondan yoksun bırakılır. Her zaman bir şeylerden yoksun bırakılır zavallı. Üstelik okul müdürü sınıfta, herkesin önünde, sonunda hapsi boylayacağını söyledi ona. Bu da Dalgacı'nın annesiyle babasına çok acı verecekmiş, onlar Dalgacı'ya iyi bir eğitim vermek için neler nelerden yoksun kalıyorlarmış.

Ama ben Dalgacı'nın neden sonuncu olduğunu biliyorum. Neden sınıfta hep uyduğunu da. Aptal ol-

duğundan değil, Sırım'dan daha aptal değil örneğin. Yalnızca yorgun, o kadar.

Dalgacı ileride, büyüdüğünde, Fransa Turu'na katılmak için o güzelim, sarı bisikletiyle sürekli antrenman yapıyor. E tabii hep antrenman yaptığı için ne derslerini öğrenebiliyor ne de ödev yapabiliyor. Ödevlerini yapmayınca da, öğretmen ona hep yüzer kez yazacağı tümceler ve fiil çekimleri veriyor.

Dalgacı'nın işleri çoğaldıkça çoğalıyor. Böyle olunca da antrenmanları aksıyor. Sonra ne mi oluyor? Pazar günleri bile çalışmak zorunda kalıyor Dalgacı.

Anlayacağınız, Dalgacı'nın sınıfın sonuncusu olmaması için; sinemadan, tatlıdan, televizyondan

yoksun kalmaması için bisikletini elinden almanız en iyisi olacak.

Gerçekten de böyle devam ederse, müdürün dediği gibi, kodesi boylayacak. Fransa Turu için dışarı çıkmasına da izin vermeyecekler. Bisiklete gelince; siz de evet dersiniz, Dalgacı büyüüp de okula gitmesine gerek kalmayana dek bende kalabilir.

Karagöz'e geldi sıra. Kendisi bizim gözetmenimizdir, bu gerçek adı değil ama. Ona karşı çok anlayışlı olmak lazım.

Gerçekten de okul bahçesinde koşturup durur Karagöz. Dövuştüğümüzde bizleri ayırır, futbol oyna-

mamızı engeller –müdürün penceresine olanlardan sonra–, maskaralık yaptığımızda koşup bizi yakalar, tek ayak üstünde bekletir, okul sonrası cezaya bırakır, yüzlerce kere yazılacak tümceler verir, teneffüsün sonunu bildiren zili çalar.

Çok ama çok yorgun bizim Karagöz. Bence ona hemen tatil vermelisiniz, böylece Karakent'teki evine gidip orada uzun süre dinlenebilir.

Ayrıca haksızlık olmasın diye, Karagöz yokken onun yerini alan Bay Sinekkovmaz'a da izin vermelisiniz bence.

Sırma'ya gelince; kendisi küçük bir kızdır, bizim yan komşumuz olur. Pespembe yanakları, mavi gözleri, sapsarı saçları vardır. Sırma için harika taklalar atmak isterdim. Takla atanları izlemeye bayılır Sırma. Benim taklalarımın en müthiş taklalar olmasını sağlarsanız eğer, Sırma şöyle der: "Pıtırıcık şampiyonlar şampiyonu." E bu da onu çok ama çok hoşnut eder.

Sevdiğim herkes için sizden bir şeyler istemiş oldum işte. Ama sevdiğim o kadar çok insan var ki, arada unuttuklarım olmuş olabilir. Onlara da bir sürü, bir sürü, ama bir sürü güzel armağanlar getirin lütfen.

Kendim için, söylediğim gibi, hiçbir şey istemiyorum.

Ama birkaç kuruşunuz kaldıysa eğer ve ne bileyim, bana bir sürpriz yapmak gelirse içinizden,

çekinmeyin. Babamla annemin arabasını gördüğüm dükkânın vitrinindeki uçağı getirip bir sürpriz yapabilirsiniz örneğin.

Ama bacadan geçerken dikkatli olun, uçak da otomobil gibi kırmızı çünkü, çok çabuk kirlenebilir.

Son olarak da elimden geldiğince uslu duracağıma söz veriyorum ve size MUTLU NOELLER diliyorum.

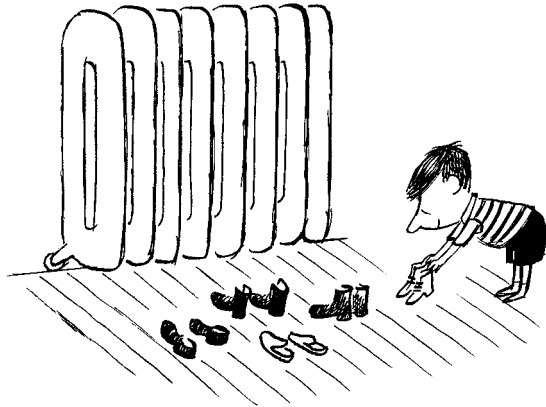

Pıtırıcık'ın Noel'i

Bu akşam evimizde Noel yemeği veriliyor. Annemle babam bir sürü arkadaşlarını davet ettiler.

Bay Sivrikulak gelecek örneğin, kendisi komşumuzdur. Sonracıma Bayan Sivrikulak gelecek, kendisi komşumuzun karısıdır, çok da tatlıdır. Lüplüp'ün annesiyle babası gelecekler. Lüplüp her dakika tıkınan şişko bir arkadaşımıdır. Benim tanımadığım başkaları da gelecek, anneannem gelecek, müthiş olacak.

Babam bugün sabahtan hazırlıklara başladı. Annem ona daha erkenden başlaması gerektiğini söyledi ama babam her şeyi hemencecik halledeceğini, ne yaptığını bildiğini söyledi. Sonracıma arabaya atlayıp büyüklerin armağanlarının asılacağı Noel ağacını almaya gitti.

Benim armağanlarıma gelince; onları Noel Baba getirip odamın radyatörünün önüne koyduğumuz ayakkabıların içine bırakacak; bizim şöminemiz yok da.

Babamı çok, ama çok bekledik. Sonunda içeri girmek için kapıyı açtı. Hiç de keyifli görünmüyordu. Şapkası ters dönmüştü, omzunda da üstünde yaprak kalmamış uzun, kütük benzeri bir şey vardı.

“Noel ağacımız bu mu?” diye sordu annem.

Babam da evet, bu olduğunu, ağaç satıcısının önünde arabasının bozulduğunu, otobüsle dönmek zorunda kaldığını, bunun da hiç ama hiç kolay olmadığını çünkü otobüste bir sürü ağaçlı adam olduğunu, biletçinin de hepsine öfkeli olduğunu açıkladı. Biletçi demiş ki, bir ormanda yolculuk etmek için maaş vermiyorlar bana, demiş. Ağaç dallarının gözlerine girdiğini söylemiş. Bunun üzerine babam da öfkelenmiş, yola yürüyerek devam etmek zorunda kalmış. O itiş kakış içinde de ağaç biraz hırpalanmış ama süslenince hiçbir şey anlaşılmayacakmış, ağaç çok ama çok güzel olacakmış.

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

Gosciny / Sempé

PITIRCIK

BİLİNMEYEN ÖYKÜLERİ

PITIRCIK'IN ARMAĞANLARI

Pitircik, yepyeni öyküleriyle
yeniden karşınızda!

30 yıldır tüm çocukların kahramanı olan Pitircik'in, tozlu raflarda kalmış öyküleri gün ışığına çıkmaya devam ediyor. Bilinmeyen Öyküleri adı altında yayımlanan bu kitapta,

Pitircik'in, ailesinin ve artık isimlerini ezbere bildiğiniz arkadaşlarının hayatlarına ortak olmaya devam edeceğiz.

Yeni yıl hediyeleriyle, patenlerle, okuldaki ve evdeki matraklıklarla dolu bu kitabı bitirir bitirmez, bilmediğiniz diğer öyküleri de okumak için sıraya gireceksiniz. Ama sakın korkmayın, herkese yetecek kadar kitap var!

ISBN 978-975-07-1117-6

9 789750 711176